Příklad

Napište program, který přečte text ze vstupu ukončený slovem KONEC a vypíše dvacet slov s největším počtem výskytů.

Funkční dekompozice

= rozdělení práce pomocí funkcí

Programování shora (dolů)

= řešení úlohy rozkladem na pod-úlohy

= využívá volání (zatím neexistujících) podprogramů

Programování zdola (nahoru)

= vytváření podprogramů (řešení pod-úloh),
o kterých myslíme, že je budeme potřebovat
a následně z nich skládáme řešení větších
pod-úloh, až k hlavní úloze

Ladění zdola

testovací (pod)programy

Ladění shora

náhradní obsah podprogramů

Testovací podprogramy, vyhodnocování správnosti, počítání chyb, automatické testování – později.

Co by šlo dělat lépe

Globální proměnné

Seznam slov => Dictionary (až ho budeme znát)

Objektová dekompozice

= rozdělení práce pomocí tříd a objektů

Složitější proměnné

- OBJEKT zelva.forward(100)
- STRING (textový řetězec) "abcd"
  neměnitelná
- TUPLE (n-tice) ("NPRG031", 1)
  neměnitelná
- LIST (seznam) [1, 2, 5, 3, 2]
  seznam s pořadím
- SET (množina) { 1, 5, 2 }
  bez pořadí, každá hodnota je nebo není (max jednou)
- DICTIONARY (slovník) { 1:"a", 5:"xyz", 2:22 }
  dvojice klíč:hodnota

Tuple (n-tice)

- neměnitelná

```
>>> t = (10,20)
>>> t[0]
10
>>> t[1]
20
>>>
```

Dictionary (slovník)

- Prvky jsou dvojice klíč:hodnota
- "asociativní pole"
- Každý klíč nejvýše jednou
- Uložené bez pořadí, vyhledává se podle klíče

```
>>> d = {'jablko':'apple'}
>>> d['slovo'] = 'word'

>>> d
{'jablko': 'apple', 'slovo': 'word'}

>>> d['jablko']
'apple'
```

Dictionary (slovník)

Vymazání prvku

```
>>> del d['jablko']
>>> d

{'slovo': 'word'}
```

Vytvoření prázdného seznamu

```
>>> d = {} # rychlejší
>>> d = dict() # pomalejší
```

Dictionary (slovník)

Dotaz na existenci klíče

```
>>> 'slovo' in d
True
```

Cyklus

```
>>> for klic in d:
        print( klic, d[klic] )

slovo word
```

Dictionary (slovník)

Indexování neexistujícím klíčem

```
>>> d['slovo']
word
>>> d['mrkev']
...
KeyError: 'mrkev'
```

Dictionary (slovník) - klíč

Klíč může být jakákoliv neměnitelná hodnota.

```
>>> d[(25,17,'xyz')] = 'trojice'
>>> d
{'slovo': 'word', (25, 17, 'xyz'):
'trojice'}}
```

Dictionary (slovník) - proč

Dvojice bychom mohli ukládat i do LIST-u, proč potřebujeme DICTIONARY?

```
>>> L = [['slovo','word'],
         [(25, 17,'xyz'),
           'trojice']]
>>> L
[['slovo', 'word'], [(25, 17,
'xyz'), 'trojice']]
```

Dictionary (slovník) - proč

PROČ 1: Možná nehledáme PRVEK toho seznamu, ale jenom jeho klíč (a pak se teprve chceme podívat na hodnotu).

PROČ 2: Vyhledávání v LISTu postupně prochází, vyhledávání v DICTIONARY je pomocí hashování a to je rychlejší (O(n) vs. O(1)[*)]).

*) přibližně, nepřesně, podrobnosti později (Algoritmizace)

Textový řetězec (druhý pohled)

Je neměnitelný (immutable),
pokud chceme část změnit, tak vyrobit nový řetězec.

Obsah + délka

Možnosti (v různých jazykách):

- pamatovat si délku
- ukončovací znak

Python si pamatuje délku.

Při dosazování se řetězec nekopíruje!

https://www.laurentluce.com/posts/python-string-objects-implementation/

Operátor in u typu string

```
>>> 'a' in "abcd"
True
>>> for x in "abcd":
        print( x )
a
b
c
d
```

Funkce typu string

find(...):

```
>>> "abcd".find( "c" )
2
```

(pokud neobsahuje, vrací -1)

join(...):

```
>>> "-".join( ['a', 'b', 'c'] )
'a-b-c'
```

Funkce typu string

replace(…):

```
>>> "minimalizace".replace( "min", "max" )
'maximalizace'
```

format(…):

```
>>> "a={0} b={1} ab={0}{1}".format( 12,45 )
'a=12 b=45 ab=1245'
```

mnoho možností, variant, parametrů…

Formátovaný řetězec

v Pythonu od verse 3.6

```
>>> a = "xyz"
>>> b = f"{a} {a} {a}"
>>> b
'xyz xyz xyz'
```

Výstup pomocí šablon…

Textový soubor

Představa o textovém souboru (nejen v Pythonu):

- je to posloupnost znaků
- na konci každého řádku je zvláštní znak
  ODDĚLOVAČ ŘÁDEK
- na konci každého textového souboru je zvláštní znak
  UKONČOVACÍ ZNAK SOUBORU
- tyto zvláštní znaky NEPATŘÍ do množiny hodnot typu
  CHAR
- jejich smysl je dávat souboru STRUKTURU

Základní akce = vstup/výstup jednoho znaku*)

načte-a-vrátí/zapíše jeden znak*) a posune se v souboru o jeden znak dále. Zpátky NELZE.

Po přečtení posledního znaku nelze číst dál.

Skutečnost (temná)

řádky textových souborů jsou odděleny dvojicí znaků CR a LF (`chr(13)` a `chr(10)`)

(! nebo jenom CR nebo jenom LF !

= zdroj SPOUSTY problémů!)

textový soubor je ukončen znakem EOF (`chr(26)`)

(! nebo taky ne, nemusí !)

Čtení z… a psaní do… souborů

otevřít

```
>>> f = open( "vstup.txt", "r" )
>>> g = open( "vystup.txt", "w" )
```

číst nebo psát

```
>>> vsechno = f.read()
```

nebo

```
>>> for radek in f:
        print( radek )
```

zavřít

```
>>> f.close()
```